

Kuuluisa puhujien nurkkaus

Lontoossa on muuan nurkkaus, ohiessa. Mukana on aina ainakin jossain miehen voimakas saippuakalvi, joka on pöytä ja uhatta räjäyttää parlamentin häiritsemättä hituista kuuloamatkan päässä olevan poliisin mielenrauhaa. Sillä jo kauan sitten huomattiin, että oli erinomainen viisas ajatus järjestää anarkisteille, reformisteille ja Lontoon "origineille" paikka, jossa he saattoivat päästää höyryn ulos itsestään ja puhua suunsa puhtaaksi ilman että heitä uhkasi lynkkaus tai heitä vastaan piti nostaa syyte maanpetoksesta, kunnianloukkauksesta tai rauhahan häiritsemisestä. Tuo paikka on Hyde Parkin koillisosassa, lähellä Marble Archia, melkein samalla kohdalla, jossa Tyburnin hirsi puu aikoinaan seisoi ja jossa suoritettiin julkkis teloituksia kuuden vuosisadan aikana aina vuoteen 1783 asti. "Puhujien nurkkaukseksi" sitä yleisesti kutsutaan.

Uskontoa ja patenttialueita Puhujien nurkkauksen puhujat edustavat käytännöllisesti katsoen kaikkia yhteiskunnan piirejä, mutta yksi on heille yhteinen — järkkymättömän usko omaan asiaansa. Poliitikkoja ja uskonto ovat yleisimmät puheaiheet, ehkä siksi ettei kummastakaan ole helppo sanoa mitään sellaista, joka ei kuuluttaisi kuulijoiden tunteita; mutta yleensä voi sanoa, että tavallisena päivänäkin puheet liikkuvat melkein missä vaan.

Yleisö on hänen puolellaan. "Miksi seivätsä pöytä voisi olla koko päivän?" hän tiedustelee uhkaavasti — mutta hänen kuuntelijansa ovat kysyneet itseltään samaa jo vuosikaudia ja huojaa vastaan voisivat väitellä. Niinpä he malaksivat toisen puhujan luvut mieluummin löytää puhujan, joka on saanut loistavan antteen, että kaikki mahdollinen olisi tehtävä planeettojen välisen matkailun edistämiseksi niin, että ei-toivotut vierailijat voitaisiin panna rakettiin ja ampuu jonkun Kuun suunnalle.

Eräillä Puhujien nurkkauksen puhujilla on lievästi sanottuna mitään omalaatuisempia ideoita ja juuri Hyde Parkissa he voivat tuoda julki teorian, jolla he muuten pommittaisivat avuttomia ystäviään ja sukulaisiaan. Lontoossa käydessäni pistäytymään hämmästelmissä tätä Puhujien nurkkausta ja poistuessani olette vakuutuneet siitä, että britit ovat vieläkin kummallisia kuin miksi heitä olette kuulleet.

Korulipas

Kapteeni Tom Hales meni epäroin vaimonsa oviin, kelloin soittua kolmannen kerran käskystä ja vaimon vastustusta. Hänen päänsä tuntui vielä raskaalta edellisen yön juhlan jälkeen, ja hän oli kaikkea muuta kuin halukas vastaanottamaan vieraita.

Hänen ilmeensä kirkastui kuitenkin huomattavasti nähtyään tulijan. Ihastuttava Betty Turner, kirjailija James Turnerin nuori vaimo, oli viimeinen, jota hän olisi osannut odottaa nuoremmien asuntoonsa. Mutta Betty'n kasvot olivat avoin ahdistus ja pelko, mikä ei häntä miellyttänyt.

Tämäpä vasta yllätys, tervehti Tom, — käy sitään... mutta miksi olet niin pelästynyt näköni? Onko tapahtunut jotakin?

— On, hirvittävä! En yksinkertaisesti tiedä, mitä minun pitäisi tehdä, huokasi Betty. — Ja syyn on sinun tai oikeastaan meidän ollessa. Minun ei olisi pitänyt ottaa vastaan sitä sormusta, jonka annoit minulle eilen.

— No mutta sehän oli pikku juttu, naurahti Tom. — Olemmehan ystäviä ja myös James on ystäväni. — Niin, mutta luuletko, että yhdenkään rakastuneen miehen ystävyys ymmärtää sellaista, että toinen mies lahjoittaa koruja hänen vaimolleen?

— Hm, jos asiaan ottaa tuolta kannalta... Tomin kasvot jäykistyivät vakaviksi. Hän tunsu ystävänsä Jamesin, mainio mies ja rehti toveri... mutta mustasukkainen, raskassuutinen ja synkässä niissä asioissa. Hetken valettuaan hän jatkoi: — Mutta älä näytä sormusta Jamesille. En luokaannu, vaikka antaisit sen minulle takaisin. Olin ajatellut, mutta siinä tilanteessa juhlakavissa, ymmärräthän... no niin, tiedäthän ilman sormustakin, mitä minulle merkitset. Ja toisaalta minä tiedän, että voimme olla vain ystäviä. Sinähän rakastat Jamesia, enkä moiti sinua siitä. Anna siis tänne se sormus, sillä sitä kait tulit palauttamaan. Jäämme ystäviksi ja unohtamme koko jutun.

— Siinäpä se, sanoi Betty pingotuneesti, — minulla ei ole enää sormusta.

— Missä se on? — Jamesilla.

— Vai niin, ja hän suhtautuu tähän tietysti kuolemanvakavasti. Onko hän ollut epämiellyttävä?

— Ei, ei... luulen, ettei hän itse vielä edes tiedä, että sormus on hänen hallussaan. Tarkoitin, että piilottiin sormuksen korulippaaseen ja tässä aamuna James keksi viedä lippaan pankkilokeroon. Siellähän me yleensä sitä säilytämme. Annoin hänen ottaa lippaan enkä puhunut mitään, sillä minullakin on avain lokeroon.

— Mutta sittenhän kaikki on kunnossa, huokasi Tom helpottuneesti. — Menet pankkiin ja haet sormuksen.

— Kävin jo pankissa, mutta James ei ollut tuonut lippaa sinne, sanoi Betty väristen.

— Ehkä hän ei ole vielä ehtinyt? — Kyllä hän olisi ehtinyt. Hän lähti nimittäin aamupäivällä bungalowimme merenrannalle — hänhän viimeistelee sitä uusinta romaaniaan, niin kuin tiedät. Tarkoitin, että hän olisi ensin käynyt pankissa. Mutta ilmeisesti hän unohti koko asian. Ja nyt on lippa hänen mukanaan. Se ei ole oikeastaan mikään lippa, peremminkin litteä nahkakassan kotelo.

— Ja mitä nyt luulet tapahtuvan? — kysyi Tom avuttomasti.

— En tiedä. Voihan olla, ettei hän koskaan siihen, mutta todennäköisempää on, että hän aukaisee kotelon. Ehkä hän aivan tietien tahtoon voi sen mukaansa. Hän on sellainen. Huupsu. Hän sanoi kerran helmiä innoittavan häntä työssään, koska ne ovat lämmenneet minun kaulallani.

— Roskaa! Suo anteeksi, en tarkoitanut... joka tapauksessa olisi melkein kannattanut paljon parempi, jos hän olisi vienyt kotelon pankkilokeroon. Hitta vieldä kirjailijajäsenin hoidan innostuksensa!

— Oletko vihainen, Tom? — Olen huolissani, Betty, huolissani sinun tahtiesi. Tämähän on ennen kaikkea sinulle ilkeä. Elämäsi ei tule olemaan helppoa, jos hän alkaa ahdistaa sinua epäluuloillaan.

— Tiedän sen, huokasi Betty, — siitä syystä tulin luoksesi. Sinun on tehtävä jotakin!

— Ehkä minun pitäisi pistäytyä hänen luomaan. Tekosyyksi kelpaisi tarkastusmatka. Komppaniilammehan on vartioasema siellä lähellä.

— Mutta se voi olla vaarallista, kuiskasi Betty. — Hän on nähnyt tuon sormuksen sormessasi, ja jos hänen mustasukkaisuutensa on herännyt, saattaa hän ryhtyä minun hankaan. Hän on sellainen, silmitön vihasaan...

— Minun on pakko uskaltaa, sanoi Tom lyhyesti. Jos hän ei vielä ole keksinyt sormusta, onnistun ehkä näpistämään sen. Pahimmassa tapauksessa on minun saatava hänet jalkiinsa. Siellä kahdenkesken se käy mukavimmiksi.

Kapteeni Tom Halesin kasvot näyttivät kovilta eivätkä aivan ystäväisiltä. Betty värähti.

— Tietysti yritän parhaani, mutta minun on toimittava tilanteen mukaan. Luota minuun. Tuon sinulle Jamesin takaisin ehjänä ja ystävällisenä.

Ovella hän pysähtyi kuin nautittuna. Kuuhu lamautti hänen ajatensa. Aivan Jamesin vuoteen vieressä löytyi so pyton-käärme. Se oli kiertynyt soalle ja huojutti epämiellyttävästi ystyyn nostamaansa päätään. Se uijotti nukkujaa lunojansilmillään a valmistautui hyökkäämään.

Veri jyskytti Tomin ohimossa. Hän ritti ajatella. Jos hän nyt hiipisi takaisin omaan huoneeseensa ja sulki oven, olisi Betty huomenna leski. Jätkä kului muutamia kuukausia, ruosi... aikaa parantaa kaikki haavat... Betty olisi jälleen onnellinen.

Mutta ei mitään hän itse siinä tapauksessa olisi? Murhaaja, pahempi kuin murhaaja.

Tom tuijotti Jamesia, käärmettä, yöpöytää, jolla oli tuo kohtalokas korulipas. Niin lähellä ja saavuttamattomissa. Sitten hän hiipi ulos autolleen ja palasi pistooli kädessään. Hän sinasi käärmettä, joka kärsivällisesti oli odottanut nuo parikymmentä sekuntia.

Hänen kätensä vapisi vain hiukan, ja kun käärme vaistomaisesti käänsi päänsä häntä kohti, painoi hän liipänsä... kerran, toisen ja vielä kolmannen kerran.

Käärme reikähti hervottomana lattialla. Se näytti aavemaiselta sirkkassa kuun valossa. James oli ponnahtanut istumaan unenpöppöisenä, mutta jo seuraavassa hetkessä hän oli tilanteen tasalla. Tom poimi jotakin lattialta... nahkaisen kotelon, helmiä, korvarekka... ja yhden sormuksen, jonka työnsi taskuunsa. Sitten hän ojentautui maalin...

— Vahinko, naurahti Tom. — Oliko arvokaskin maali? — Pyton-käärme, vastasi James ja hänen kasvonsa värähtivät inhoista, — suurin, mitä koskaan olen nähnyt. Se luikerteli tässä aivan portaitten edustalla. En epäile sen aikomusta tulla sisälle. Ammuin ikkunasta, mutta en osunut...

— Huh, puuskahti Tom, — vähemmän miellyttävä vieras. Luulin käärmelaiton jo jättäneen tämän rannan rauhaan.

— Niin ne ovatkin. Tämä oli ensimmäinen, jonka olen nähnyt vuoteen. Mutta käy sisälle. Haluat kai ryypyn janoosi!

He viettivät lopun päivää yhdessä, ja Tom yritti katsoellaan haaskalla korulipasta, mutta sitä ei näkynyt missään. Kun James pyysi häntä jäämään yöksi, suostui hän ehdotukseen. Yöllä hänelle ehkä tarjoutuisi tilaisuus etsiä lippaa. Halpamais-tahan sellainen nuuskiminen oli ystävänä talossa, mutta sellainen ratkaisu olisi sittenkin paras. Heidän toivottaessaan hyvää yötä toisilleen yksinkertaisesti tilanne vielä huomattavasti. James veti pöytätaskustaan nahkaisen lippaan kotelon, asetti hän yöpöydälleen ja naurahti: — Koetahan arvata, mitä minulla tässä on?

— Sikaareita ehkä? vastasi Tom häikähtäen.

— Vaimoni korut, uskot tai et! Minun piti viedä ne pankkiin säilytyslokeroon, mutta unohtin. No niin, hyvässä talossa ne täällä ovat! Tom juttoi jotakin epäselvää ja vetäytyi omaan huoneeseensa seinän toiselle puolelle. Nythän koko juttu oli jo melkein ratkaistu. Hänen tarvitsi vain odottaa Jamesin nukahtavan, sitten hiipii huoneeseen avata kotelo ja ottaa sormuksensa. Niin yksinkertaisesti oli pelastaa kolmen ihmisen sielunrauha.

Ne pari tuntia, jotka Tom odotteli omassa huoneessaan, tuntuivat kuultavan pitkiltä. Sitten hän kuuli seinän lävitse ystävänsä tasaisen hengityksen ja hiipi huoneeseen suorittaakseen elämänsä ensimmäisen varkauden. Häntä hymyilytti ja su-

— Tietysti yritän parhaani, mutta minun on toimittava tilanteen mukaan. Luota minuun. Tuon sinulle Jamesin takaisin ehjänä ja ystävällisenä.

Ovella hän pysähtyi kuin nautittuna. Kuuhu lamautti hänen ajatensa. Aivan Jamesin vuoteen vieressä löytyi so pyton-käärme. Se oli kiertynyt soalle ja huojutti epämiellyttävästi ystyyn nostamaansa päätään. Se uijotti nukkujaa lunojansilmillään a valmistautui hyökkäämään.

Veri jyskytti Tomin ohimossa. Hän ritti ajatella. Jos hän nyt hiipisi takaisin omaan huoneeseensa ja sulki oven, olisi Betty huomenna leski. Jätkä kului muutamia kuukausia, ruosi... aikaa parantaa kaikki haavat... Betty olisi jälleen onnellinen.

Mutta ei mitään hän itse siinä tapauksessa olisi? Murhaaja, pahempi kuin murhaaja.

Tom tuijotti Jamesia, käärmettä, yöpöytää, jolla oli tuo kohtalokas korulipas. Niin lähellä ja saavuttamattomissa. Sitten hän hiipi ulos autolleen ja palasi pistooli kädessään. Hän sinasi käärmettä, joka kärsivällisesti oli odottanut nuo parikymmentä sekuntia.

Hänen kätensä vapisi vain hiukan, ja kun käärme vaistomaisesti käänsi päänsä häntä kohti, painoi hän liipänsä... kerran, toisen ja vielä kolmannen kerran.

Käärme reikähti hervottomana lattialla. Se näytti aavemaiselta sirkkassa kuun valossa. James oli ponnahtanut istumaan unenpöppöisenä, mutta jo seuraavassa hetkessä hän oli tilanteen tasalla. Tom poimi jotakin lattialta... nahkaisen kotelon, helmiä, korvarekka... ja yhden sormuksen, jonka työnsi taskuunsa. Sitten hän ojentautui maalin...

— Vahinko, naurahti Tom. — Oliko arvokaskin maali? — Pyton-käärme, vastasi James ja hänen kasvonsa värähtivät inhoista, — suurin, mitä koskaan olen nähnyt. Se luikerteli tässä aivan portaitten edustalla. En epäile sen aikomusta tulla sisälle. Ammuin ikkunasta, mutta en osunut...

— Huh, puuskahti Tom, — vähemmän miellyttävä vieras. Luulin käärmelaiton jo jättäneen tämän rannan rauhaan.

— Niin ne ovatkin. Tämä oli ensimmäinen, jonka olen nähnyt vuoteen. Mutta käy sisälle. Haluat kai ryypyn janoosi!

He viettivät lopun päivää yhdessä, ja Tom yritti katsoellaan haaskalla korulipasta, mutta sitä ei näkynyt missään. Kun James pyysi häntä jäämään yöksi, suostui hän ehdotukseen. Yöllä hänelle ehkä tarjoutuisi tilaisuus etsiä lippaa. Halpamais-tahan sellainen nuuskiminen oli ystävänä talossa, mutta sellainen ratkaisu olisi sittenkin paras. Heidän toivottaessaan hyvää yötä toisilleen yksinkertaisesti tilanne vielä huomattavasti. James veti pöytätaskustaan nahkaisen lippaan kotelon, asetti hän yöpöydälleen ja naurahti: — Koetahan arvata, mitä minulla tässä on?

— Sikaareita ehkä? vastasi Tom häikähtäen.

— Vaimoni korut, uskot tai et! Minun piti viedä ne pankkiin säilytyslokeroon, mutta unohtin. No niin, hyvässä talossa ne täällä ovat! Tom juttoi jotakin epäselvää ja vetäytyi omaan huoneeseensa seinän toiselle puolelle. Nythän koko juttu oli jo melkein ratkaistu. Hänen tarvitsi vain odottaa Jamesin nukahtavan, sitten hiipii huoneeseen avata kotelo ja ottaa sormuksensa. Niin yksinkertaisesti oli pelastaa kolmen ihmisen sielunrauha.

Ne pari tuntia, jotka Tom odotteli omassa huoneessaan, tuntuivat kuultavan pitkiltä. Sitten hän kuuli seinän lävitse ystävänsä tasaisen hengityksen ja hiipi huoneeseen suorittaakseen elämänsä ensimmäisen varkauden. Häntä hymyilytti ja su-

— Tietysti yritän parhaani, mutta minun on toimittava tilanteen mukaan. Luota minuun. Tuon sinulle Jamesin takaisin ehjänä ja ystävällisenä.

Ovella hän pysähtyi kuin nautittuna. Kuuhu lamautti hänen ajatensa. Aivan Jamesin vuoteen vieressä löytyi so pyton-käärme. Se oli kiertynyt soalle ja huojutti epämiellyttävästi ystyyn nostamaansa päätään. Se uijotti nukkujaa lunojansilmillään a valmistautui hyökkäämään.

Veri jyskytti Tomin ohimossa. Hän ritti ajatella. Jos hän nyt hiipisi takaisin omaan huoneeseensa ja sulki oven, olisi Betty huomenna leski. Jätkä kului muutamia kuukausia, ruosi... aikaa parantaa kaikki haavat... Betty olisi jälleen onnellinen.

Mutta ei mitään hän itse siinä tapauksessa olisi? Murhaaja, pahempi kuin murhaaja.

Tom tuijotti Jamesia, käärmettä, yöpöytää, jolla oli tuo kohtalokas korulipas. Niin lähellä ja saavuttamattomissa. Sitten hän hiipi ulos autolleen ja palasi pistooli kädessään. Hän sinasi käärmettä, joka kärsivällisesti oli odottanut nuo parikymmentä sekuntia.

Hänen kätensä vapisi vain hiukan, ja kun käärme vaistomaisesti käänsi päänsä häntä kohti, painoi hän liipänsä... kerran, toisen ja vielä kolmannen kerran.

Käärme reikähti hervottomana lattialla. Se näytti aavemaiselta sirkkassa kuun valossa. James oli ponnahtanut istumaan unenpöppöisenä, mutta jo seuraavassa hetkessä hän oli tilanteen tasalla. Tom poimi jotakin lattialta... nahkaisen kotelon, helmiä, korvarekka... ja yhden sormuksen, jonka työnsi taskuunsa. Sitten hän ojentautui maalin...

— Vahinko, naurahti Tom. — Oliko arvokaskin maali? — Pyton-käärme, vastasi James ja hänen kasvonsa värähtivät inhoista, — suurin, mitä koskaan olen nähnyt. Se luikerteli tässä aivan portaitten edustalla. En epäile sen aikomusta tulla sisälle. Ammuin ikkunasta, mutta en osunut...

— Huh, puuskahti Tom, — vähemmän miellyttävä vieras. Luulin käärmelaiton jo jättäneen tämän rannan rauhaan.

— Niin ne ovatkin. Tämä oli ensimmäinen, jonka olen nähnyt vuoteen. Mutta käy sisälle. Haluat kai ryypyn janoosi!

He viettivät lopun päivää yhdessä, ja Tom yritti katsoellaan haaskalla korulipasta, mutta sitä ei näkynyt missään. Kun James pyysi häntä jäämään yöksi, suostui hän ehdotukseen. Yöllä hänelle ehkä tarjoutuisi tilaisuus etsiä lippaa. Halpamais-tahan sellainen nuuskiminen oli ystävänä talossa, mutta sellainen ratkaisu olisi sittenkin paras. Heidän toivottaessaan hyvää yötä toisilleen yksinkertaisesti tilanne vielä huomattavasti. James veti pöytätaskustaan nahkaisen lippaan kotelon, asetti hän yöpöydälleen ja naurahti: — Koetahan arvata, mitä minulla tässä on?

— Sikaareita ehkä? vastasi Tom häikähtäen.

— Vaimoni korut, uskot tai et! Minun piti viedä ne pankkiin säilytyslokeroon, mutta unohtin. No niin, hyvässä talossa ne täällä ovat! Tom juttoi jotakin epäselvää ja vetäytyi omaan huoneeseensa seinän toiselle puolelle. Nythän koko juttu oli jo melkein ratkaistu. Hänen tarvitsi vain odottaa Jamesin nukahtavan, sitten hiipii huoneeseen avata kotelo ja ottaa sormuksensa. Niin yksinkertaisesti oli pelastaa kolmen ihmisen sielunrauha.

Ne pari tuntia, jotka Tom odotteli omassa huoneessaan, tuntuivat kuultavan pitkiltä. Sitten hän kuuli seinän lävitse ystävänsä tasaisen hengityksen ja hiipi huoneeseen suorittaakseen elämänsä ensimmäisen varkauden. Häntä hymyilytti ja su-

— Tietysti yritän parhaani, mutta minun on toimittava tilanteen mukaan. Luota minuun. Tuon sinulle Jamesin takaisin ehjänä ja ystävällisenä.

Ovella hän pysähtyi kuin nautittuna. Kuuhu lamautti hänen ajatensa. Aivan Jamesin vuoteen vieressä löytyi so pyton-käärme. Se oli kiertynyt soalle ja huojutti epämiellyttävästi ystyyn nostamaansa päätään. Se uijotti nukkujaa lunojansilmillään a valmistautui hyökkäämään.

Veri jyskytti Tomin ohimossa. Hän ritti ajatella. Jos hän nyt hiipisi takaisin omaan huoneeseensa ja sulki oven, olisi Betty huomenna leski. Jätkä kului muutamia kuukausia, ruosi... aikaa parantaa kaikki haavat... Betty olisi jälleen onnellinen.

Mutta ei mitään hän itse siinä tapauksessa olisi? Murhaaja, pahempi kuin murhaaja.

Tom tuijotti Jamesia, käärmettä, yöpöytää, jolla oli tuo kohtalokas korulipas. Niin lähellä ja saavuttamattomissa. Sitten hän hiipi ulos autolleen ja palasi pistooli kädessään. Hän sinasi käärmettä, joka kärsivällisesti oli odottanut nuo parikymmentä sekuntia.

Hänen kätensä vapisi vain hiukan, ja kun käärme vaistomaisesti käänsi päänsä häntä kohti, painoi hän liipänsä... kerran, toisen ja vielä kolmannen kerran.

Käärme reikähti hervottomana lattialla. Se näytti aavemaiselta sirkkassa kuun valossa. James oli ponnahtanut istumaan unenpöppöisenä, mutta jo seuraavassa hetkessä hän oli tilanteen tasalla. Tom poimi jotakin lattialta... nahkaisen kotelon, helmiä, korvarekka... ja yhden sormuksen, jonka työnsi taskuunsa. Sitten hän ojentautui maalin...

— Vahinko, naurahti Tom. — Oliko arvokaskin maali? — Pyton-käärme, vastasi James ja hänen kasvonsa värähtivät inhoista, — suurin, mitä koskaan olen nähnyt. Se luikerteli tässä aivan portaitten edustalla. En epäile sen aikomusta tulla sisälle. Ammuin ikkunasta, mutta en osunut...

— Huh, puuskahti Tom, — vähemmän miellyttävä vieras. Luulin käärmelaiton jo jättäneen tämän rannan rauhaan.

— Niin ne ovatkin. Tämä oli ensimmäinen, jonka olen nähnyt vuoteen. Mutta käy sisälle. Haluat kai ryypyn janoosi!

He viettivät lopun päivää yhdessä, ja Tom yritti katsoellaan haaskalla korulipasta, mutta sitä ei näkynyt missään. Kun James pyysi häntä jäämään yöksi, suostui hän ehdotukseen. Yöllä hänelle ehkä tarjoutuisi tilaisuus etsiä lippaa. Halpamais-tahan sellainen nuuskiminen oli ystävänä talossa, mutta sellainen ratkaisu olisi sittenkin paras. Heidän toivottaessaan hyvää yötä toisilleen yksinkertaisesti tilanne vielä huomattavasti. James veti pöytätaskustaan nahkaisen lippaan kotelon, asetti hän yöpöydälleen ja naurahti: — Koetahan arvata, mitä minulla tässä on?

— Sikaareita ehkä? vastasi Tom häikähtäen.

— Vaimoni korut, uskot tai et! Minun piti viedä ne pankkiin säilytyslokeroon, mutta unohtin. No niin, hyvässä talossa ne täällä ovat! Tom juttoi jotakin epäselvää ja vetäytyi omaan huoneeseensa seinän toiselle puolelle. Nythän koko juttu oli jo melkein ratkaistu. Hänen tarvitsi vain odottaa Jamesin nukahtavan, sitten hiipii huoneeseen avata kotelo ja ottaa sormuksensa. Niin yksinkertaisesti oli pelastaa kolmen ihmisen sielunrauha.

Ne pari tuntia, jotka Tom odotteli omassa huoneessaan, tuntuivat kuultavan pitkiltä. Sitten hän kuuli seinän lävitse ystävänsä tasaisen hengityksen ja hiipi huoneeseen suorittaakseen elämänsä ensimmäisen varkauden. Häntä hymyilytti ja su-

— Tietysti yritän parhaani, mutta minun on toimittava tilanteen mukaan. Luota minuun. Tuon sinulle Jamesin takaisin ehjänä ja ystävällisenä.

Ovella hän pysähtyi kuin nautittuna. Kuuhu lamautti hänen ajatensa. Aivan Jamesin vuoteen vieressä löytyi so pyton-käärme. Se oli kiertynyt soalle ja huojutti epämiellyttävästi ystyyn nostamaansa päätään. Se uijotti nukkujaa lunojansilmillään a valmistautui hyökkäämään.

Veri jyskytti Tomin ohimossa. Hän ritti ajatella. Jos hän nyt hiipisi takaisin omaan huoneeseensa ja sulki oven, olisi Betty huomenna leski. Jätkä kului muutamia kuukausia, ruosi... aikaa parantaa kaikki haavat... Betty olisi jälleen onnellinen.

Mutta ei mitään hän itse siinä tapauksessa olisi? Murhaaja, pahempi kuin murhaaja.

Tom tuijotti Jamesia, käärmettä, yöpöytää, jolla oli tuo kohtalokas korulipas. Niin lähellä ja saavuttamattomissa. Sitten hän hiipi ulos autolleen ja palasi pistooli kädessään. Hän sinasi käärmettä, joka kärsivällisesti oli odottanut nuo parikymmentä sekuntia.

Hänen kätensä vapisi vain hiukan, ja kun käärme vaistomaisesti käänsi päänsä häntä kohti, painoi hän liipänsä... kerran, toisen ja vielä kolmannen kerran.

Käärme reikähti hervottomana lattialla. Se näytti aavemaiselta sirkkassa kuun valossa. James oli ponnahtanut istumaan unenpöppöisenä, mutta jo seuraavassa hetkessä hän oli tilanteen tasalla. Tom poimi jotakin lattialta... nahkaisen kotelon, helmiä, korvarekka... ja yhden sormuksen, jonka työnsi taskuunsa. Sitten hän ojentautui maalin...

— Vahinko, naurahti Tom. — Oliko arvokaskin maali? — Pyton-käärme, vastasi James ja hänen kasvonsa värähtivät inhoista, — suurin, mitä koskaan olen nähnyt. Se luikerteli tässä aivan portaitten edustalla. En epäile sen aikomusta tulla sisälle. Ammuin ikkunasta, mutta en osunut...

— Huh, puuskahti Tom, — vähemmän miellyttävä vieras. Luulin käärmelaiton jo jättäneen tämän rannan rauhaan.

— Niin ne ovatkin. Tämä oli ensimmäinen, jonka olen nähnyt vuoteen. Mutta käy sisälle. Haluat kai ryypyn janoosi!

He viettivät lopun päivää yhdessä, ja Tom yritti katsoellaan haaskalla korulipasta, mutta sitä ei näkynyt missään. Kun James pyysi häntä jäämään yöksi, suostui hän ehdotukseen. Yöllä hänelle ehkä tarjoutuisi tilaisuus etsiä lippaa. Halpamais-tahan sellainen nuuskiminen oli ystävänä talossa, mutta sellainen ratkaisu olisi sittenkin paras. Heidän toivottaessaan hyvää yötä toisilleen yksinkertaisesti tilanne vielä huomattavasti. James veti pöytätaskustaan nahkaisen lippaan kotelon, asetti hän yöpöydälleen ja naurahti: — Koetahan arvata, mitä minulla tässä on?

— Sikaareita ehkä? vastasi Tom häikähtäen.

— Vaimoni korut, uskot tai et! Minun piti viedä ne pankkiin säilytyslokeroon, mutta unohtin. No niin, hyvässä talossa ne täällä ovat! Tom juttoi jotakin epäselvää ja vetäytyi omaan huoneeseensa seinän toiselle puolelle. Nythän koko juttu oli jo melkein ratkaistu. Hänen tarvitsi vain odottaa Jamesin nukahtavan, sitten hiipii huoneeseen avata kotelo ja ottaa sormuksensa. Niin yksinkertaisesti oli pelastaa kolmen ihmisen sielunrauha.

Ne pari tuntia, jotka Tom odotteli omassa huoneessaan, tuntuivat kuultavan pitkiltä. Sitten hän kuuli seinän lävitse ystävänsä tasaisen hengityksen ja hiipi huoneeseen suorittaakseen elämänsä ensimmäisen varkauden. Häntä hymyilytti ja su-

— Tietysti yritän parhaani, mutta minun on toimittava tilanteen mukaan. Luota minuun. Tuon sinulle Jamesin takaisin ehjänä ja ystävällisenä.

Ovella hän pysähtyi kuin nautittuna. Kuuhu lamautti hänen ajatensa. Aivan Jamesin vuoteen vieressä löytyi so pyton-käärme. Se oli kiertynyt soalle ja huojutti epämiellyttävästi ystyyn nostamaansa päätään. Se uijotti nukkujaa lunojansilmillään a valmistautui hyökkäämään.

Veri jyskytti Tomin ohimossa. Hän ritti ajatella. Jos hän nyt hiipisi takaisin omaan huoneeseensa ja sulki oven, olisi Betty huomenna leski. Jätkä kului muutamia kuukausia, ruosi... aikaa parantaa kaikki haavat... Betty olisi jälleen onnellinen.

Mutta ei mitään hän itse siinä tapauksessa olisi? Murhaaja, pahempi kuin murhaaja.

Tom tuijotti Jamesia, käärmettä, yöpöytää, jolla oli tuo kohtalokas korulipas. Niin lähellä ja saavuttamattomissa. Sitten hän hiipi ulos autolleen ja palasi pistooli kädessään. Hän sinasi käärmettä, joka kärsivällisesti oli odottanut nuo parikymmentä sekuntia.

Hänen kätensä vapisi vain hiukan, ja kun käärme vaistomaisesti käänsi päänsä häntä kohti, painoi hän liipänsä... kerran, toisen ja vielä kolmannen kerran.

Käärme reikähti hervottomana lattialla. Se näytti aavemaiselta sirkkassa kuun valossa. James oli ponnahtanut istumaan unenpöppöisenä, mutta jo seuraavassa hetkessä hän oli tilanteen tasalla. Tom poimi jotakin lattialta... nahkaisen kotelon, helmiä, korvarekka... ja yhden sormuksen, jonka työnsi taskuunsa. Sitten hän ojentautui maalin...

— Vahinko, naurahti Tom. — Oliko arvokaskin maali? — Pyton-käärme, vastasi James ja hänen kasvonsa värähtivät inhoista, — suurin, mitä koskaan olen nähnyt. Se luikerteli tässä aivan portaitten edustalla. En epäile sen aikomusta tulla sisälle. Ammuin ikkunasta, mutta en osunut...

— Huh, puuskahti Tom, —

Massachusettsin sää: Tänään ja yöllä selkeää ja viileää. Huomenna selkeää, hiukan muutosta lämpötilassa ja ilmapäivällä lisääntyvää pilvisyyttä.

FITCHBURG

JA YMPÄRISTÖ

— Tuhkia ja roskia kerätään kuudennessa wardista huomenna.

— Ashburnham kadulla asuva Richard Hanks sai kahdeksankymmentä paunaa painavaa halibut kalan. Hän oli kalastamassa Roeporin, Me. rannikolla.

— Clintonissa on naisia enemmän kuin miehiä. Valtion ja federaalitilaston mukaan kaupungin väkiluku on 12,754, joista naisia on 490 enemmän kuin miehiä.

— Punaisen Ristin veripankin auto vieraillee Ashburnhamissa heinäk. 31 p:nä klo 1—6.30 ill. Veren lahjoitusta vastaanotetaan Veterans Memorial koululla.

— Lähelle sata lasta rekisteröityi uimkursseille, jotka alkavat ensi elokuun ensimmäisellä viikolla Coolidge puistossa. Opettajana toimii Paul Kendra, joka hiljattain graduerasi American Punaisen Ristin koulusta. Kurssin suorittaneille annetaan todistus Punaisen Ristin toimesta. Parkhill uima-altaassa uinnin ohjaajana toimii Miss Margaret Järvi.

— Donald Chalmers, Fitchburgin kunnallisen lentokentän manageri, erosi toimestaan menneeseen Montpelierin, Vermontiin samanlaisen toimeen. Tämän johdosta lentokentän johtoon taholta ilmoitetaan, että hakemuksia toimeen vastaanotetaan. Ellei toimeen heinäkuun 27 päivään mennessä henkilöä ole valittu, niin Alfred Vincent, lentokomissionin puheenjohtaja hoitaa tointa väliaikaisesti.

UUTISILMOITUKSIA

FITCHBURG, MASS.

BOSK HAUTAUSTOIMISTO
85 Blossom Street. Puhelin FI 2-3635. Aina palveluksessa.

5-huoneen ranch-mallinen koti myydään uudella asuinalueella South Sidessa. Tavattavissa milloin tahansa — 349 Albee Street, Fitchburg.

Suomalainen KIRVIMESTILAKE JARVI REAL ESTATE
2 Harding Street
Puh. FI 2-0183.

Kuuden - seitsemän viikon ikäisiä porsaita myytävänä. — M. J. McKenzie, 87 Alpine Road.

Myytävänä miesten uusia kenkiä ja kalosseja. Myös korjataan kenkiä. City Shoe Repairing, 831 Main St., Fitchburg, Mass.

HALUTAAN KOKENUT Auto Body MIES.
Hyvä palkka, pysyvä työ. Halperin Sales, Inc. Natick, Mass. Tel. OLYmpic 3-3230.

SEMENTTI- ja CINDER BLOKKEJA
Pyykkipöytä kutsunnusarvioita suomenpuhuvalla liikkeenhoidajattamella Wm. Hakkiselta.
S. K. BLOCK CO.
East Templeton, Mass.
Puhelin: Gardner 1995.

GOODY - GOODY CAFE
ASHBY STATE RD.
FITCHBURG, MASS.

T. L. McCORMICK MUUTTOTYÖTÄ
Paikallista ja pitkänmatkan työläisiä
Tel. FI 2-1745
27 Lunenburg St., Fitchburg, Mass.

Kokkelkaa uusia lämmöittömiä KUIVAAJIA
NORMAN'S BEAUTY STUDIO
101 Prichard St., Fitchburg, Mass.
Kaksi suomenpuhuvaa tukalaista Prichard ja Oliver katujen kulmassa
Puhelin 2-9202

SAWYER FUNERAL HOME
RODNEY M. LIVERSAGE
hautajaisten johtaja.
Tel. FI 5-4324
12 Brook St. Fitchburg

— Richard Paine ilmoitti Gardnerin poliisille, että hänen autonsa iski naaraspeuraa noin kahden tiellä Gardnerin kaupungin alueella. Peuraa oli ajanut koira. Poliisin oli ammuttava eläin, sillä sen saamat vammat olivat niin suuret, ettei sen eloon jäämistä ollut toivoa. Peura oli noin sadan paunan painoinen. Riistanvartija vei lihat Gardnerissa olevaan valtion laitokseen.

NAISVARTIOITA HALUTAAN

Kaupunkimme poliisipäällikkö Carlisle F. Taylor sanoi olevansa valmis vastaanottamaan anomuksia naisilla koulujen ympärillä asetettavain vartiain toimien. Tiistai-ilta valtuusto virallisesti hyväksyi esityksen, että naisia palkataan pitämään huolen järjestyksen pidosta kaupungin koulukennusten ympärillä. Toimesta maksetaan palkkaa \$65 kuukaudessa. Naisien palkkaaminen tehtävään vapauttaa poliisit pitämään järjestystä yllä muissa osassa kaupunkia.

Päättökä Taylor huomauttaa, että hakemuskavakkeita on saatavana poliisilaitoksen pääkonttorissa ja ne ovat täytettynä syntymätodistuksen kanssa palautettava poliisilaitokselle ensi kesäviikkoon mennessä. Poliisipäällikkö ehdotti kuudenkymmenen viiden dollarin kuukausipalkkaa, jonka pormestari Bray hyväksyi. Esitys on kuitenkin vielä finanssikomitean tutkittavana.

Poliisipäällikkö on hyvällä kehityksen suhtein, sillä viime vuoden aikana poliisien aikaa kulutettiin edellämääräisissä toimissa 3,302 tuntia.

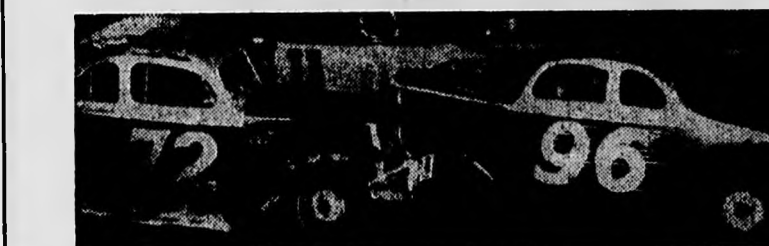
MRS. EMIL ALHON HAUTAUS
Mrs. Emil Alhonen suorittettiin viimeinen palvelus eilen Sawyerin hautausmaahan välityksellä. Past. William A. Sumner toimitti seremonian ja Mrs. Herbert E. Lynch soitti urkua. Kantajina toimivat Vesa Alho, Wäinö Mäki, Toivo Sellman, Walter Leppänen, Otto Laitinen ja Toivo Ilvonen. Kätettiin Forest Hillille.

JOHN NIEMELÄ KUOLLUT
Elm. kadulla asunut John Niemelä kuoli tänään kotonaan 82-vuotiaana. Hän oli syntynyt Kurikassa. Haudaan ensi lauantaina suomalaisesta lähetyskirjasta klo 2 ip. Käyntiajat torstaina klo 2.30—3.30 ja 7—8.30 ill. Jälkeen jäi kaksi tyttärelä, Mrs. Lilian Cook, Hartford, Conn. ja Martha Niemelä; kolme poikaa, J. Richard, Dublin, N.H., Waldemar J. West Townsend ja L. Martin, Suomi; kaksi sisarta Suomessa ja kuusitoista lastenlasta sekä kuusi lastenlastenlasta.

HUOMIOIKAA! KIVAT TANSSIAISET
ASHBYN MAJASSA
lauantaina 21 p.
Soittaa LAMMIN ORKESTERI
TERVETULOA!
Farmariyhdistys.

AUTOKILPAILUJA

STOCK CARS — BOMBERS — PLEASURE CARS

HUDSON, N. H. SPEEDWAY
Route 102 & 3A, 2 miles from Nashua
JOKA SUNNUNTAI KLO 8:15
Jos sataa, maanantaina
Adults \$1.10, Children 50c, under 12 free with parents.

MANCHESTER, N. H. MOTORDROME
Route 28, Londonderry, N. H.
EVERY FRIDAY NITE 8.15 P. M.

MUSTIKOITA

otetaan vastaan Munaosastolla 339 Broad St., Fitchburg, Mass. toistaiseksi maanantaina, keskiviikkona ja torstaina klo 8:00 — 3:00.

ALKAEN MAANANTAINA HEINÄKUUN 30 P.NÄ
Mustikat viedään Bostoniin joka ilta paitsi ei lauantaina. Auto pysähtyy ensimmäiseksi Ashbyssä Hagelbergin gasoliiniasemalla klo 5:30—5:45 ip. Sieltä matka jatkuu Ashburnhamin kautta Westminsteriin.

Westminster Co-op. Farmers'in kääppä on avoinna heinäkuun 30 p:nä alkaen iltaisin klo 7:00—9:00 paitsi ei lauantaina. Mustikoita siellä ottaa vastaan Peter Kähkönen.

Kuljetusmaksut ovat samat kuin viime vuonnakin: Munaosastolta, Fitchburgista 20c lt.

Westminsterin kääppältä 25c lt.
Suoraan farmilta 30c lt.

UNITED COOPERATIVE FARMERS, Inc.
Puhelin Fitchburg 3-4891. — Kysykää Leo Pihlajaa.

MILL REMNANT SHOP

KAIKENLAISIA KANKAITA TEHTAAN HINNOILLA
Tel. FI 3-4402
454 MAIN STREET, FITCHBURG, MASS.

ESIINTYVÄ WHALOMISSA

James Field

Fitchburgin ja ympäristön näytelmien ihailijoilla on tilaisuus tutustua yhteen etevimpään näyttelijään ensi viikolla, jolloin hän esiintyy Whalomin kesäteatterissa huvinäytelmässä "Anniversary Waltz". Mr. Field esittää samaa osaa kuuluisassa Lakewood teatterissa Skowheganissa, Me. Edellään mainitun näytelmän ensiesitys on ensi maanantaina ja jatkuu koko viikon.

RAKENNUSTYÖT LÄHENTELEVAT MILJONNAN DOLLARIN RAJAA

Kaupungin rakennuskonttorista annettujen lupien mukaan kuluvaan vuoden ensimmäisellä puoliskolla uusien rakennusten arvo lähenteli miljoonaa dollaria, tarkemmin sanottuna rakennuslupia myönnettiin \$947,995 arvosta. Tulos on \$24,615 edellisen vuoden alkupuoliskon rakentamisarvoja suurempi. Huomattava lisäys rakennettavien omaisuusien arvoon tuli Simondsin uuden uuden koulun ja virastorakennuksen, jonka arvoksi on ilmoitettu \$300,000. Tämän vuoden alkupuoliskolla olivat hiljaisia rakennusaloja, mutta toukokuussa alkoi ilmaantua virkistymisen merkkejä ja on jatkunut tähän saakka.

MOOTTORIAJONEUVOJEN LUKU-MAARA LISAANTUNUT

Kaikenlaisten moottoreilla käyvien ajoneuvojen luku lisääntyi Fitchburgin alueella yli seitsemällä tuhatella viime vuoteen verrattuna. Tilastoon kuuluvat tavalliset henkilöautot, trailerit, kuorma-autot ja moottoripyörät. Tilaston julkaisi paikallinen moottoriklubi. Tilastojen rekisteröintikonttori. Tilasto koskee vuoden ensimmäisellä puoliskolla. Kulkuvälineitä rekisteröitiin edellämääräisessä aikana kaikkiaan 43,572.

LAKKO LOPETETTU

Kymmenen päivää kestänyt lakko Cellulastic Corporation työmaalla päättyi eilen illalla, kun työläiset yksimielisesti hyväksyivät yhtiön esittämän tarjouksen uudeksi työsuhteen. Työläiset aloittivat työssänsä tänään aamuna. Sopimuksen yksityiskohtia ei ollut vielä julkaistu tätä kirjoitettaessa. Hyväksyminen tapahtui Leominsterissa pidetyssä union kokouksessa.

Ostoksia tehdessänne mainitkaa, että näitte ilmoituksen RAIVAAJASSA!

Seurakuntatouutisia

P. Paavali Ev. luth. seurakunta
Erikoiseksi juhlatilaisuudeksi muodostuu huominen perjantai-iltana, sillä puhujamme on Suomesta tällä sukulaissaan vierailuva Mouhijärven kaplainen, pastori Veikko Varila. Hän on Kaustisten kuluista poikia ja tässä pyydämme kutsua kaustilaisia kuulemaan pastori Varillon puheita sekä terveisiä entisestä kotimaasta. Puhuja palkitaan hänen hyväkseen kannettavalla vapaaehtoisella kolehdilla.

Muuta ohjelmaa: Mrs. Walter Santawilla soittaa pianoa, Jallu Honkonen soittaa viulua Larry Kivimäen säestyksellä. Mrs. Saimi Järvinen laulaa Allan Tastula soittaa sitraa. Kahvipöydän kättävät Lailot — Alma, Eino ja Laine. Kaikki ovat tervetulleita.

Ensi sunnuntai-ilta on suomenkielinen kirkkokoitto klo 7.30. Pastoriimme ollessa vielä kuherrusmatkallaan puhuu meille pastori Eli Lepistö Quincyssä. Tulkkaa kuulemaan. Jumalanpalveluksen jälkeen juodaan valtuuston kustantamat kahvit alasalissa. — A. L.

Venäjä saa täältä teräspeltiä

WASHINGTON — Hallituksen virkailija on tiedottanut hallituksen taholta hyväksytyn \$1.1 miljoonan arvoisen teräspeltiähtelyn Venäjälle autokorien valmistusta varten.

Kauppaviraston tiedotuksen mukaan kohoaa lühetyks noin 7800 lyhyen tonnin ja on sellaista teräspeltiä, jota tavallisissa oloissa käytetään autojen korien valmistuksessa. (Lyhyt tonnin on 2000 paunaa.) Vientä koskeva lupakirja on päivätty toukok. 15 p:nä. Tämä on ensimmäinen kerta sitten vuoden 1947, kun minkäänlaisia teräspeltiä on myyty rautaverhon takaiseen maahan, sanoi kauppaviraston edustaja.

Jotkut värit voivat olla myrkyllisiä

WASHINGTON — Erikoisen tiedemiesten ryhmä on varoittanut, että jotkut hillitervasta peräisin olevat värit, joita käytetään kotohottamaan huulien väriä, tekemään jotkut ruokalajit puoleensavetävimäiksi ja pillerit miellyttävimmiksi, voivat olla myrkyllisiä tai aiheuttavat syöpää. Nykyisten puutteellisten välineiden ja puuttuvan henkilökunnan takia, huomautti tiedemiesten ryhmä, ruoka- ja lääkevirastoista voi mennä toiset 25 vuotta voidakseen päättää, jos 116 nyt lupakirjalla käytännössä olevat värit ovat todellakin niin vaarattomia kuin on uskotettu. Mutta mainittujen puutteellisuksien takia ei viraston taholta voida tehdä niin pätevää työtä kuin päinvastaisissa oloissa olisi mahdollista.

Oikeus määrännyt lakkolaiset työhön

BOSTON — Liittouomari Bailey Aldrich on määrännyt Chicopeen asutusuunnitelman lakossa olevat rakennusnikkarit takaisin työhön ainakin siksi aikaa, kun oikeus on antanut päätöksen jutussa, jossa työläisiä syytetään työlakien rikkomisesta. Lakossa olleet työläiset kuuluvat AFL-CIO:n rakennusnikkarien unioniin, mikä taas on yhteyksissä Springfieldin rakennuspuuseppien piirineuvoston kanssa.

Union virkailijat ovat väittäneet lakon alkaneen sen takia, kun J. G. Roy & Sons Co:n Springfieldistä, jota on yleinen urakotissa \$288,000 rakennusuunnitelma, on hankinnut rakennustarpeita el-union puuttavallikeellia. Yhtymän taholta on väitetty union lakkonsa kautta rhytyneen epäoikeudenmukaiseen toimintaan ja sen kautta rikonneen työlaiteja.

JNNITELKAA YSTAVIÄNNEI
Mukavin tapa on julkaista onnitte-
teluilmoitus RAIVAAJASSA

Worcesterin ja ympäristön

Osuustoimintaväen ULKOILMAJUHLA

Mölylässä, 280 June St., Worcester, Mass.

sunnuntaina 22 päivänä heinäk. kello 2 ip.

Ohjelman esittäjät:

JOHN LUUKKO,
OSKARI TOKOI,
ARVO N. RIVES,
LIISA ALKIO,
MIRIAM ja RITVA JOKI
ja HILJA KOSONEN.

Kaikki tervetulleita!

Mehiläiset ihmiskunnan hyväntekeijöiksi

Ahkerat mehiläiset voivat auttaa ihmiskuntaa toteuttamaan unelmat ikuisesta nuoruudesta. Niiden erikoisuus, mutta luonnollinen ravinto, "kuningas-hyytelö" näyttää tarjoavan vastauksen moniin terveyttä kasvava ja ravitsemusta koskeviin kysymyksiin.

Biogenetiikan tutkijoiden kongressissa Baden-Badenissa oli eräänä tärkeänä keskusteluskysymyksenä mehiläisen itselleen valmistama ravintoaine "kuningashyytelö", joka on ensimmäinen tähän mennessä keksitty luonnollinen antibioottien aine ja joka on jossain määrin sukus penisilliinille ja sulonamideille. Kyseessä olevalla vitamiinipitoisella hyytelöllä on kyky tappaa bakteereja ja se voi tarjota ihmiskunnalle keinon pysyä terveempänä, kasvaa suuremmaksi ja elää kauemmin kuin tähän asti.

Ranskalainen professori Claude Helleu, joka on tutkinut tätä luonnollista antibioottia, kertoi sille olevan erään erinomaisen edun siinä suhteessa, ettei se menetä tehon ajan mittaan. Sitä voi varustoida vuosikausia ilman että se häihäntä olemattomiin tai menettää vaikutusvoimansa.

Tiedemiehet sanovat, että "kuningashyytelö" bakteerejättänpäva vaikutusta esiinny tavallisissa huon-

jassa. Lääketieteellisiin kokeiluihin käytetty aine on koottu kuningatar-mehiläisten ravintovaroista.

Professori M. de Belvefer ilmoitti, että myöskin penisilliinilla on hämmästyttävä vaikutuksia lasten ja eläinten kasvuun. Heikot ja aliravitut lapset, joille annettiin päivittäin 200,000 yksikköä B12-vitamiinia sisältävää penisilliiniä, osoittivat huomattavaa painon lisäystä ja yleisen terveydentilan parantamista. Hän sanoi antibioottien aineiden, olkootpa ne sitten enemmän tai vähemmän keinotekoisia kuten penisilliini tai luonnollisia kuten "kuningashyytelö", auttavan kehon kasvua ja tappavan kaikki myrkylliset aineet verestä sekä edistävän ravitsemustoimintaa, eli yleensä edistävän niitä kemiallisia reaktioita, joita yhteisellä nimellä kutsumme "elämäksi".

VAKUUTAA OLEVANSI 126 VUODEN IKÄINEN

Mies, joka väitti olevansa 126 vuoden ikäinen, saapui Rio de Janeiron siviilirekisteritoimiston saadakseen syntymätodistuksen. Mies, nimeltä Jose Francisco, kertoi hämmästyneelle virkailijalle syntyneensä vuonna 1830, mutta ettei hänellä ole aikaisemmin ollut aikaa rekisteröitä syntymistään. Hän kertoi syntyneensä Rio de Janeirossa neekerijorjan poikana ja olleensa itsekin orja ennen vapauttamistaan.

"Kun suora on selkänne poissa on huolenne"

Dr. H. M. HOLLINGSWORTH
CHIROPRACTOR

Hubbard Rd., Greenville, N.H.
Tel. Greenville 119

— Emäntä kysyi ruokaa anovalta mieheltä. — Etkö voi löytää työtä.
— Kyllä, mutta ne kaikki vaativat todistusta, edellisestä työpaikastani.
— No miksi ei sitten saa sitä?
— En voi, kun viimeinen hoosuni kuoli jo 26 vuotta sitten.

Beef Cutlet PÄIVÄLLINEN

tarjoillaan
KALEVA KAMPALLA
FORT PONDILLA,
Lancasterissa, Mass.
sunnuntaina heinäk. 22 p.
kello 12—2 päivällä.
Ilmapäivällä ohjelmaa.
Päivällisen hinta
99c aikuisilta, 50c lapsilta.

“Osuustoiminta on jotain muuta kuin osuustoiminnallista liikettä” lausuu tri James Peter Warbasse uudessa, juuri ilmestyneessä kirjassaan. “Se on kansanvaltaa toiminnassa talousmaailmassa. Osuustoiminta on yksinkertainen aate. Se asuu siinä totuudessa, että kaksi yhdessä, auttaen toinen toistaan, saa aikaan enemmän kuin yksi voi saada. Tämä on osuustoiminnan laki, joka voidaan supistaa kahteen lakiin: 1) Älä tee pahaa kenellekään, tee ainoastaan hyvää; ja 2) huomioituasi lain numero yksi, tee mitä tahdot.”
Meillä seurataan tätä lakia!

Tällä viikolla tarjoamme:

LIHAA:
Ready to eat **HAMS** - 12 to 16 lb. average Whole or shank half **lb. 49c**
STEAKS - U. S. Choice Hvy steer T-Bone, Club, Swiss, N. Y. Sirloin Cubed **lb. 79c**
CANNED HAMS - boneless & fully cooked 9 1/2 to 12 lb. ave. **lb. 69c**
Squires Arlington FRANKFURTS skinless **lb. 45c**
and all beef skinless 2 lbs. for **85c**
SMOKED PORK CHOPS center cut **lb. 69c**
HAMBURG fresh ground 3 lbs. **79c**
SLICED COOKED HAM 6 oz. pkg. **35c**
SLICED BALOGNA 8 oz. pkg. **19c**

SEKATAVARAA:
 COFFEE—Vacuum packed Reg. or Drip Rich and flavorful Yacht Club lb. 69c
KRAFT MIRACLE WHIP . . full qt. jar **55c**
Pillsbury KIT CAKE 11 oz. pkg. **25c**
Golden Yellow, White or Choc. Fudge
Armour's TREET ready to eat
PORK and HAM MEAT 12 oz. can 3/98c
Fresh native EGGS Pullet size — doz. **29c**
Pillsbury Angel CAKE 16 oz. **43c**
Educator Holiday Assort. Cookies 45c regular value 49c
SNOW CROP LEMONADE 6 oz. cans 3/29c
SNOW CROP ORANGEADE 6 oz. cans 2/29c
Vanity Fair Tissue Sale 1000 tissues 3 boxes only 47c

BAKERY
Specials
LEIPOMOSTAMME:
LOAF CAKES fresh each 39c
SESAME SEED ROLLS doz. 35c
APPLE FILLED COFFEE RINGS ea. 45c

Hedelmiä ja vihanneksia:
GREEN PEPPERS 2 lb. 25c
SEEDLESS THOMPSON GRAPES . . lb. 19c
HY- GRADE TOMATOES 2 cello 33c
CANTALOUPES jumbo size 2/49c

CO-OP SUPER MARKET
CONSUMER OWNED
815 MAIN STREET FITCHBURG, MASS.